

ATATÜRKLE BİR ANI

Gazi Çiftliğinde dolaşp hava alırken oldukça yaşlı bir kadına rastladık. Atatürk attan inerek bu ihtiyar kadının Yanına sokuldu.

Merhaba nine

Kadın Ata'nın yüzüne bakarak

Hafif bir sesle;

Merhaba dedi.

Nereden gelip nereye gidiyorsun?

Kadın şöyle bir duralayıp,

— Neden sordun ki, dedi. Buraların sabisi misin? Yoksa bekçisi mi?

Paşa gülümsedi.

Ne sahibiyim ne de bekçisiyim nine.

Bu topraklar Türk milletinin malıdır. Buranın bekçisi de Türk milletinin kendisidir.

Şimdi nereden gelip nereye gittiğini söyleyecek misin?

Kadın başını

salladı.

— Tabii söyleyeceğim, ben Sincan'ın köylerindenim bey, otun güç bittiği, atın geç yetiştiği kavruk köylerinden birindeyim.

Bizim mıhtar bana bilet aldı trene bindirdi, kodum Angara'ya geldim.

- Muhtar niçin Ankara'ya gönderdi seni?

— Gazi Paşamızı görmem için. Başımı pek ağrıttım da.

Benim iki oğlum gavur harbinde şehit düştü. Memleketi gavurdan kurtaran

kişiyi bir kez görmeden ölmeyeyim diye hep dua ettim durdum. Rüyalarıma

girdi Gazi Paşa. Bende gün demeyip mıhtara anlatınca, o da bana bilet alıverip

saldı. Angaraya, giceleyin geldim. Yolu neyi de bilemediğimden işte ağşamdan

belli böyle kendimi ordan oraya vurup duruyom bey.

— Senin Gazi Paşa'dan başka bir isteğin var mı?

Kadını birden yüzü sertleşti.

- Tövbe de bey, tövbe de! Daha ne isteyebilirim ki... O bizim vatanımızı gurtardı. Bizi düşmanın elinden kurtardı.

Şehitlerimizin mezarlarını onlara çiğnetmedi daha ne isteyebilirim ondan?

Onun sayesinde şimdi istediğimiz gibi yaşıyoruz. Şunun bunun gavur dölünün

köpeği olmaktan onun sayesinde kurtulmadık mı? Buralara bir defa yüzünü görmek, ona sağol paşam!

Demek için düştüm. Onu görmeden ölürsem gözlerim açık gidecek. Sen efendi bir adama benziyon, bana bir yardım ediver de Gazi

Paşayı bulacağım yeri deyiver. Atatürk'ün gözleri dolu dolu olmuştu, çok duygulandığı her halinden belliydi. Bana dönerek,

— Görüyorsun ya Gökçen, işte bu bizim insanımızdır... Benim köylüm, benim vefalı Türk anamdır bu. Attan indim. Yaşlı

kadının elini tuttum anacığım dedim, sen gökte aradığını yerde buldun, rüyalarımı süsleyen, seni buralara kadar koşturan Gazi Paşa yani Atatürk işte karşında duruyor.

Köylü kadın bu sözleri duyunca şaşkına döndü.

Elindeki değneği yere fırlatıp, Atatürk'ün ellerine sarıldı. Görülecek bir manzaraydı bu İkisi de ağlıyordu. İki Türk insanı biri kurtarıcı, biri kurtarılan, ana oğul gibi sarmaş

dolaş ağlıyorlardı. Yaşlı kadın belki

on defa öptü atanın ellerini. Ata da onun ellerini öptü. Sonra heybesinden küçük bir paket çıkarttı. Daha doğrusu

beze sarılmış bir köy peyniri. Bunu Atatürk'e uzattı;

— Tek ineğimim sütünden kendi ellerimle yaptım Gazi Paşa, bunu sana hediye getirdim. Seversen gene

yapıp getiririm. Paşa hemen orada bezi açıp peyniri yedi. Çok beğendiğini söyledi. Sonra birlikte köşke kadar

gittik. Oradakilere şu Emri verdi;

“Bu anamızı alın burada iki gün konuk edin. Sonra köyüne götürün.

Giderken de kendisine üç inek verin benim hesabımdan armağanım olsun.